

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia Prima. Ερώς ἡ ἀντερως, siue mutuus Christi & B. Virginis Amor sibi quam simillimus colludit, & interim Christi Amor quasi furtim absistit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

SACRA VENATIO⁷

S E V

Puer à B. Virgine amissus.

LIBRI TRES.

Lib. I. AMITTITVR.

Lib. II. QVÆRITVR.

III.

QVÆRITVR ET INVENITVR.

Liber primus, siue dies Primus.

ELEGIA PRIMA.

Ἐπὸς ἀμὲν ἀντρέπος, siue mutuus Christi & B. Virginis Amor sibi quam simillimus colludit, & interim Christi Amor quasi furtim absistit.

1. B. Virgo utrumque Amorem describit.
2. Quam sibi sint inuicem similes ostendit.
3. Colludunt pariter festivi hi Genij siue Puelli.
4. Christi amor se quasi clam subducit.

VOX B. VIRGINIS.

Est mihi sanctus amor, sancti qui frater amoris;
Ab Mariæ & IESV natus vterque sinu.

A iiii

Paruus

Paruus vterque puer, primo sed maximus ortu,
 Victor vterque pij bella gigantis agit.
 Iungit vterque parem concordi pignore dextram,
 Neuter abesse potest, neuter abesse velit,
 Otia securo seu pax indulgeat æuo,
 Seu dubiâ Mauors misceat arma manu:
 Seu pedibus sequitur terras, seu puppibus æquor:
 Et maris & terræ par comes ambit iter.
 Tam mihi crescit amor; quam crescit & almus IESVS.
 Alter ab alterius fœdere ducit opem.
 Nam puer vt IESVS purâ concreuit in aluo;
 Agnosci puero cœpit alumnus Amor.
 Et ceu luna nouo lux emicat æmula soli,
 Sic Mariæ è IESV fidere fulget honos.
 Vt peperit IESVM, peperit bis mater Amorem;
 Virginis è partu quid nisi viuat Amor?
 Ille piæ quo non sit pulchrior, ignis alumnus est.
 Includitque meo gaudia prima sinu.
 Nempe mei est generis Genius, quo cretus IESVS
 Sanguine; & hoc creuit sanguine natus Amor.
 Et bene si spectes vultum; cognoscor in illo,
 Vt Deus astra regit, cetera matris habet:
 Mutuus hinc ignis cor vrit vtrumque, nec vllum
 Tempus erit, quo non mutuus ignis edat.
 In quascumque voles alternâ sorte figeras,
 Hunc, illum puerum verte; decorus erit.
 Opportuna nouis cui cum sit gratia formis;
 Mille trahat vultus, mille decenter habet.
 Cirrus vtrique teres tenerum crispatus in aurum.
 Purpura par, & par candor vtrique generis.
 Hos ambos igitur (quem non decor ille decorus
 Vrat) ego casto lactea pascio sinu.
 Pondus vt ambo meis hærescuaue mamillis;
 Par lac de lacrymis ambo bibere meis,
 Qui sic ambo pari stant fronte simillimus error,
 Nec minus ora pari lumine dulce vibrans,
 Hos si forte sua stantes sub imagine cernas,
 Iurabis, geminus frater hic vnus erit.

Et certè lux vna viger, vox vna duobus,
 Sic Amor in puero est: sic in Amore puer.
 Sic concors conspirat honos, & gratia forma:
 Omne decus gemino sic puer ore legit.
 Discrepat hoc vnum. purus sol ardet IESVS:
 Non nisi noster amor Solis imago niter:
 Illius ex oculis radios decerpit, & ignes.
 Pascit Amor castas ignibus hisce faces.
 Nam mihi cor speculum, quo si meus ardet IESVS:
 Hinc speculo floret lux Amor æqua suo.
 Vitalesque bibit radios illius ocellis,
 Perspicuoque rapit lumine mille faces.
 Luna vale, solque ipse vale, stellæque valere,
 Omne mihi spondent lumina bina iubar.
 Sin abit his oculis, breuis vt fugit iris in auras:
 Pulchra fugit speculo solis imago suo.
 O vrinam! nil tale! meus me linquat IESVS:
 Sol nullus spectet, nulla vel astra nefas.
 Spes bona si qua ligas fidis adamantina nodis
 Vincla; velim perpes vinciat ambo fides.
 Eueniet. Mariæ quæ vis abrumpat IESVM,
 Quam sibi securo fædere iunxit amor?
 Nonne vides? ambos vitæ tenor vnus & aui
 Vt tenet, ac concors lusus, & vsus habet!
 Ille, vel ille puer (pueri quis dulcior ardor?)
 Transferit alternâ poma, vel arma manu.
 Quin & vterque suas quas implicat, explicat alas.
 Colludensque parem fingit vtrinque fugam.
 Hei mihi! vana rudem quàm ludit opinio mentem!
 Credideram fingi, sed fuga ficta grauat.
 Quod quasi ludus erat, fit seria noxa parenti.
 Ludit in arumnas heu! fuga vera meas.
 Orbis amor profugum meus ergo sequetur IESVM:
 Semper enim solem gestit vt umbra, sequi.
 Auricomum seli ceu flos aduertit ocellum,
 Vnde satur radijs aurea sæcla trahit.
 Sin longâ fugiat sol nube sepultus, & imbre,
 Flos comes orbando quærit amore mori:

Sic ubi mi IESV fugis, ô pulcherrime rerum;
 Par flori, viduus lumine languet amor.
 Nec languere diu potis est, necis induit omen
 Mestus Amor, moesto mater amore perit.
 Vis ut uterque cadat, pia mater, Amorque parentis?
 Vltimus hic casti fructus Amoris erit?
 Nempe mei speculum nullis occurrit in oris.
 Omnibus ergo perit matris imago locis.
 Est tamen hic agræ blandum solamen amanti,
 Nec mea lux IESVS totus ut umbra, fugit:
 Corpus abit, fateor, sed corporis hæret imago.
 Sic puer usque fugit, sic puer usque redit:
 Dum fugit, acre meo figit sub pectore vulnus;
 Dum redit huc almam vulneris adflat opem.

ELEGIA II.

1. *Puerorum varia Studia.*
2. *Christus Puer fabrili arte crucem struit.*
3. *Adit Ierosolyman cum matre.*
4. *Remanet illic, & docet Scribas.*

QVare, rudi simplex quos mente puertia ludos
 Parrurit, è puero dein paritura virum,
 Inuenies, rapidis cui cor leue ventilet alis,
 Ludicra cura pilæ, ludicra cura trochi,
 Inuenies, doctas qui Palladis ambiat artes,
 Seu Maro magne tuas, seu magè Marce tuas:
 Inuenies, quem lora canum, vel rara ferarum
 Reria detineant, vel vaga ducat auis.
 Inuenies, qui ferta rosis concinnet ad aras,
 Primaque de violis vota, precesque literæ,
 Inuenies, alium cui linea reddat Apellem,
 Fingere docta viros, fingere docta nurus:
 Ars decet, artis opus quis non miratur, & optat
 Arte frui? quem non extulit artis honos?
 Sed loquar in tenero quid agat puer entheus æuo,
 Quia qui nescit, pensa laboris amat.

Asciolas